

NOUZOVSKÝ ŽURNÁL 6

ročník VIII

2. prosince 1994

MLHA PŘEDE MNOU, MLHA ZA MNOU

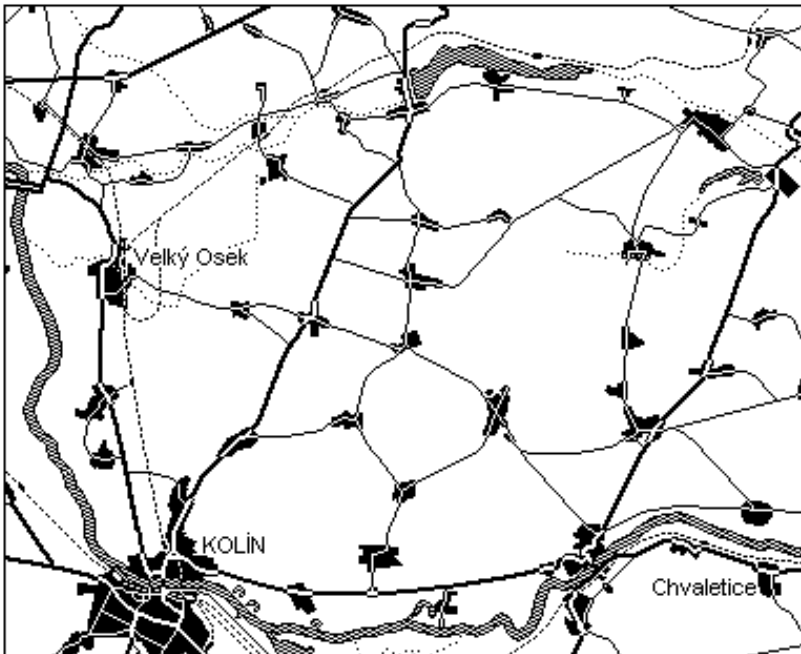
reportáž z 9. ročníku akce Návrat

JELEN

Výsledky 9. ročníku akce Návrat

pořadí	jména	čas	délka trasy	body
1.	Šárka - Dáša	3:56	13 km	10
2.	Káťa - Slon	4:00	17 km	9
3.	Šárka - Čert	4:11	17 km	8
4.	Tom - Smahňák	4:13	15 km	7
5.	Lucie - Kuba - Blondák	4:28	19 km	6
6.	Míla - Buggy	4:35	14 km	5
7.	Lenka - Amík	5:42	19 km	4
-	Helča - Šed'a (plánek)	5:01	18 km	1
-	Ještěrka - Hop (nedošli)	3:40	14 km	1
-	Jaruška - Kest'a (nedošli)	3:30	18 km	1

1 km

Co najdete uvnitř

	Informační servis informace o tom, co bude	2
	Ve zkratce krátce o událostech minulých dní	3
	Rodinná výprava do skal reportáž z třídenní výpravy do Teplicko- adršpašských skal	4
	Mlha přede mnou, mlha za mnou reportáž z 9. ročníku akce Návrat	10
	Slavné výroky nejoblíbenější rubrika Nouzovského Žurnálu	20

Pokud postrádáte v tomto čísle pokračování seriálu o celotáborevých hrách, vydržte do příštího čísla. Díky reportáži z akce Návrat se nám seriál do tohoto čísla už nevešel.

Je tu konec roku 1994 a nám tedy nezbývá nic jiného, než vám popřát všechno nejlepší do roku nového. Na shledanou v roce 1995.

redakce

PF '95

uzávěrka 27. 11. 1994

INFORMAČNÍ SERVIS

- ◆ Termíny výprav:
 - 3. prosince
 - 17. prosince
 - 23. prosince (vánoční besídka)
 - 7. ledna
 - 21. ledna
 - 4. února
 - 25. února
 - 11. března
 - 25. března
 - 8. dubna
 - 22. dubna
 - 6. května
 - 20. května
 - 3. června
 - 17. června

- ◆ Nouzovský Žurnál bude v roce 1995 vycházet takto:
 - č. 1 - 3. února
 - č. 2 - 7. dubna
 - č. 3 - 2. června
 - č. 4 - vyjde v Nouzově na začátku tábora
 - č. 5 - 29. září
 - č. 6 - 1. prosince

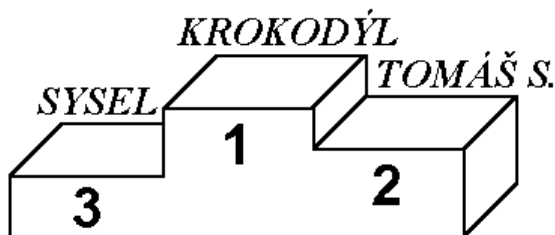
VE ZKRATCE

◆ 7. října se uskutečnily volby vedoucího oddílu. V tajném hlasování zvítězil Slon většinou 10 hlasů ze 14. Zbylé 4 hlasy dostal Čert. Slonovi blahopřejeme a doufáme, že mu ostatní nebudou jeho činnost znepríjemňovat.

◆ **Celosvětová soutěž o nejlepší kaštanový výtvar**

Jak jistě všichni dobře víte, Tom vyhlásil soutěž o nejhezčí kaštanový výtvar. Soutěž dopadla všelijak, ale účast byla velmi velká. Zúčastnilo se asi 140 borců z celého světa a z toho 16 domácích šampiónů. Cizinci měli ovšem smůlu, protože někde nerostou kaštany a spolehlivost českých pošt je velmi velká a všechny zahraniční krabice označené nápisy „pozor sklo“ a „neklopit“ apod., přišly rozbité a zničené. Jen jeden brazilský účastník, bytem u Amazonky, on jediný měl štěstí, protože si svůj výtvar přitáhl sám a tím se stal jediným úspěšným borcem ze zahraničí, který se umístil.

Ještěř & Herouš

odborný porotce: Herouš

◆ Šárčina a Slonova výprava do Starého Kolína, která se konala 5. listopadu pod názvem „Dělník do práce jde“, se zapíše do historie oddílu jako jedna z výprav s nejvíce účastníky. Přišlo celkem 37 Průzkumníků, z toho 12 vedoucích. Jen tak dál.

RODINNÁ VÝPRAVA DO SKAL

Na víkend 23. - 25. září 1994 připravily Jaruška a Ještěrka třídní výpravu do Teplicko-adršpašských skal. Třídní proto, že cesta vlakem do Adršpachu trvá 4 hodiny, pokud jsou dobré přípoje. Spát se mělo pod širákem. A v tom byl kámen úrazu. Přestože právě na tento víkend meteorologové slibovali už dlouho očekávané babí léto (a ta předpověď skutečně vyšla), rodiče nebyli dostatečně tvrdí. Až na dvě výjimky.

„To nemá cenu, on snad nikdo nepojede,“ neskrývala Jaruška své zklamání, když se ptala Křečků na schůzce. „Asi jsem tam měla napsat, že když bude zima, pojede se na srub.“

„Teď už to nezachrániš, pojedeme v každém případě,“ řekl Šed'a.

„Já teda určitě,“ prohlásila Jaruška odhodlaně.

V pátek se tedy v půl čtvrté sešli na nádraží pouze Jakub a Tygřík. Dále samozřejmě Jaruška, pak Kuba, Herouš a Šed'a. Ještěrka, Tom a Blond'ák měli přijet v sobotu ráno. Byl to zkrátka takový téměř rodinný výlet.

Ještě na nástupišti v Kolíně se při čekání na rychlík do Pardubic otevřela Tygříkovi v kapse batohu čtورا a její obsah se vylil na zem. Výprava úspěšně začala.

Z Pardubic pokračovali Průzkumníci do Jaroměře, kde opět přestoupili do vlaku do Trutnova. Herouš sršel vtipem a Kuba se mlátil smíchy, až se jedna paní pohoršeně otáčela. To už se trať vinula podhůřím Krkonoš.

„Páni, to je vilka,“ pozoruje Herouš ubíhající krajinu. „Jo aha, to je továrna,“ zjistil za chvíli.

Vlak dorazil do Trutnova zpožděný o 20 minut (za to Heroušovy vtipy nemohly), takže motoráček do Adršpachu zde už netrpělivě čekal. Být Průzkumníků víc, dopadlo to asi špatně, protože zde byla ještě jedna mnohočlenná výprava (něco přes 20) a motoráček tedy praskal ve švech.

„Postupte si dále do vozu, ať se sem vejdem,“ vyzýval je průvodčí.

„Jak se sem máme vejít, když máte jen jeden vagón,“ reagoval naštvane jeden vedoucí.

„A objednali jste si vlečňák?“ odsekl průvodčí.

Vedoucí ztichl a pak se omluvil. Průvodčí měl pravdu, tahle vedlejší trať neměla obvykle touto dobou příliš mnoho cestujících.

Vlak se rozjel do tmy. Dva kluci z té velké výpravy se probojovali na WC. Když vlak zastavil na zastávce, zaklepal vedoucí na dveře:

„Pánové, přerušit činnost. Ve stanici nelze!“

„Tady není stanice, tady je příroda,“ ozval se ode dveří dobrácky průvodčí.

Když Průzkumníci vystoupili v Adršpachu, bylo třičtvrtě na osm. Tma jako v ranci. Jaruška vytáhla mapu a začali se dohadovat, kde přespí. Nakonec se dostali do lesa nad Dolním Adršpachem a hledali vhodný prostor. Už se zdálo, že jej našli, když tu kužel světla baterky zavadil o toaletní papír.

„Tak tady ne,“ prohlásila Jaruška a šli dál.

Kuba provedl další průzkumný výstup do svahu a nahoře v lese našel plošinu, kde se pak všichni uložili k spánku do spacáků na rozložené igelity.

Z dálky se ozývají různé tlumené zvuky. Herouš si v duchu pobrukuje, pak se zarazí a povídá zklamaně:

„To je traktor, to není dýza!“

Pak usnuli. Noc byla teplá, Jaruška měla počasí dobře objednané. Až po třetí hodině ranní se začala snášet podzimní mlha a klesat teplota.

To už v Kolíně byli Ještěrka a Tom na nohou. Ještěrka do poslední chvíle vyhlížela před nádražím Blond'áka, ten však na nohou nebyl a nedorazil. Blond'ák totiž zaspal. S Tomem se potkala až u vlaku a ve 3:25 odjeli motoráčkem do Pardubic. Čekala je náročná pětihodinová cesta.

V Adršpachu není ráno žádné přehnané teplo. Mlha s sebou přinesla vlhko a chladno. Průzkumníci vylézají v půl osmé ze spacáků.

„Klepu kosu,“ prohlašuje Herouš. „Ted' jsem si vzpomněl, že je mi

zima.“

Kuba si stěžuje, že se pořád koulel z kopce, kde se setkal s tvrdou realitou v podobě Šédi.

„Tady už nespím,“ prohlásil.

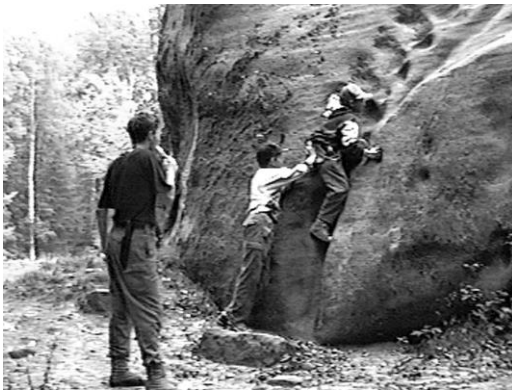
V 8 hodin se sbalili a sešli do údolí na nádraží. Cestou se stavili pro vodu. Když přicházeli k nádraží, uslyšeli brzdit vlak. Bylo 8:17 a na nádraží možná přijel někdo z Kolína. A skutečně tu byli Ještěrka a Tom, sice ospalí, ale jinak v dobré náladě. Průzkumníci posnídali, pak si nechali na nádraží batohy a vyrazili do skal.

Adršpašské skály mají velice rozmanité tvary s přiléhavými názvy. Byly zde i skály Starosta a Starostová, Čertův zub, Čertův most, Eliška, a pak spousta slonů různých velikostí. Dokonce zde bylo i Sloní náměstí, kde jste si připadali jako Mauglí obklopený ze všech stran mohutnými slony. To už se Průzkumníci nacházeli uvnitř skalních masivů, mezi kterými se vinul chodník nad chladným křišťálově čistým potůčkem.

„Jé, ryba!“ přivolává Ještěrka Šédu s kamerou.

V potůčku se vlní proti proudu malý pstruh tak, že je stále na stejném místě.

Procházeli skály, až je cesta zavedla k velkému vodopádu ukrytému ve skalách. Pak vystoupali po spoustě

Horolezec Tygrík podporován Jakubem schodů nahoru k jezírku, ze kterého byl vodopád napájen. Na tomto jezírku jezdil převozník s lodí, kterou poháněl bidlem. Když se zespoda od vodopádu ozvaly sborové výkřiky „Krakonoši, dej nám vodu!“, zvedl stavidlo a spláchl křiklouny malou povodní.

„Škoda, že tam teď nejsme,“ litoval Kuba.

Nastoupili na loď a vypluli. Převozník se tvářil zcela netečně a připomínal spíš převozníka duší zemřelých Chárona. Kamenný výraz tváře jej neopouštěl, ani když komentoval průběh plavby.

„Vítám vás na palubě lodi Titanic 2,“ pronesl monotónním hlasem, když odrazili od břehu.

„Vpravo vidíte přístav Singapur. Je zde trosečník, dobrý den,“ pozdravil fotografa, který stál na břehu na výstupním molu. „Jediný, který se zachránil z předchozí lodi.“

„Další cestující, který se nezachránil, je vidět zde ve vodě,“ oznámil převozník při míjení ruky trčící strnule z vody.

Tak tohle Průzkumníci důvěrně znali z tábora z nočního přechodu močálu mrtvých. Plavba pokračovala v podobném duchu.

„Naše jezero hlídají hned dva vodníci, Česílko a Volšoveček,“ pokračoval převozník a skutečně dvě zelené hlavy s vypoulenýma očima koukaly z vody.

Převozník ještě přeložil slovo vodník do polštiny, aby z toho polští cestující taky něco měli, a ti to hned ocenili.

Když však Poláci zjistili po odražení od „Havajských ostrovů“, že zde chtěli vystoupit, probral se převozník z letargie a vynadal jim, že si měli vzpomenout dřív. Pak provedl nouzové přistání, Poláci vystoupili a Průzkumníci měli rázem půlku lodi pro sebe. Vystoupili v „Singapuru“ a Kuba s Heroušem zkoušeli Ještěrku hodit do vody. Nakonec se spokojili s tím, že ji aspoň namočili špičky tenisek.

Pokračovali dál do Teplických skal. Cesta byla náročná, samé schody nebo žebřík nahoru a dolů.

„Tohle tady stavěl nějaký kamzík,“ prohlásil Herouš.

Tato cesta by však snesla spíš označení slepičí stezka, protože na mnoha místech byla místo žebříku jen kláda se zářezy někdy opatřenými prkénky a celé to připomínalo žebřík do kurníku. Zábradlí byl zbytečný luxus. Prostě divočina. Proto Průzkumníci radostně přijali změnu - hatě, chodník z kuláčů přes měkký povrch. Ten vedl aspoň po rovině. Pak přišly další kopce.

Odpoledne se dostali do Teplických skal. Tady je zaujal nejvíc skalní chrám. Ještěrka si nejdřív nadšeně prohlížela mohutnou skalní klenbu, a pak se vydala na horolezecký výstup po balvanech v postranní chodbě. Když se náhle proti ní vynořila vlasatá hlava, vyjekla leknutím.

„Božítku, jdu a najednou Jakub! To ne, to se mi nelíbí,“ stěžuje si Ještěrka.

„Co je, to ses mě lekla, nebo co?“ diví se Kuba a hned organizuje házení kamenů na Šéd'u, který to všechno natáčí.

Když vyšli ze skal, dostali se k jakémusi altánku s vyhlídkou, na kterém byla cedule s nápisem Ozvěna. Nebyla by to Ještěrka, aby ji nevyzkoušela. Fungovalo to.

„Teďka spadne nějakej horolezec ze skály,“ komentuje Herouš její snažení.

Putování skončilo na zastávce Teplice nad Metují skály a Průzkumníci se vrátili vlakem do Adršpachu. Zde si vyzvedli batohy a rozloučili se s Jaruškou, která jela domů už v sobotu. Pak se vydali na své místo ke spaní.

Cestou šli kolem ohrady s huculskými koníky. Ještěrka, Tom a Kuba měli s koňmi nějaké zkušenosti získané na táborové škole ČTU.

„Cukr,“ vzpomněl si Tygřík. „Máme! Ale ne kostkovej,“ dodal.

Ještěrka zkoušela dát jednomu koníkovi trávu. Herouš to zkoušel po ní a málem přišel o prsty, protože narozdíl od Ještěrky trávu držel v prstech a ne na dlani. Další koník zařhtal.

„On se ti směje,“ popíchl Herouše Šéd'a.

„Tak moment, to si vyjasníme,“ prohlásil Herouš, šel ke koníkovi a ukázal mu svůj nový občanský průkaz.

„Víš vo tom, jo? Moc se tady nesměj,“ komentuje.

„Už nedejchá, už má strach,“ hlásí Herouš.

Teď se naopak řhtali Průzkumníci, zatímco koník si udržel důstojnost a Herouše po přečtení občanského průkazu víceméně ignoroval. Když Herouš odešel, koník zase zařhtal.

V lese na plošince Prů-

Herouš se legitimuje

zkumníci opět rozložili igelity a zmoženi velkou únavou se rádi posadili.

„Já jsem zralej do spacáku,“ prohlásil Tom.

„Já nejsem zralej, já jsem k tomu předurčeněj,“ přidal se Tygřík.

Povečeřeli, popovídali si a šli spát. Noc byla teplá, mlha tentokrát nepřišla, ráno zůstala nahoře.

V neděli už čekala Průzkumníky jen cesta zpět, tentokrát přes Teplice nad Metují, Týniště nad Orlicí a Velký Osek, tedy zcela jinou trasou. V Týništi se rozespálý Kuba málem nechal přejet vlakem, když nechápal, proč jede vlak po stejné koleji, u které on sedí, když navíc na této koleji už jeden vlak stojí. Nakonec se ostatním podařilo jej z kolejí odehnat a vlaky se mohly spojit. Kupodivu mu nikdo nevynadal.

Další cesta se již obešla bez problémů a v půl druhé byli v Kolíně. Rodinná výprava skalních členů oddílu Průzkumník skončila.

MLHA PŘEDE MNOU, MLHA ZA MNOU

Akce Návrat - 9. ročník

(vypráví Šed'a)

„Zeptejte se Mariana, jestli bude akce Návrat,“ připomněla na jedné poradě vedoucích v září Ještěrka.

Marian se nechal slyšet, že má místo, má rozvoz, ale v tradičním termínu na přelomu září a října nemůže.

„Tak 15. října by to šlo,“ oznámil jsem Marianovi výsledek konzultace s ostatními.

„Není to už pozdě?“ na to Marian.

„Jednou byl Návrat až v listopadu,“ řekl jsem. „Je sice pravda, že sněžilo ...“

„Na to se pamatuju, to bylo na Šternberku,“ přidal se Starosta.

„Tak dobře,“ souhlasil Marian a začal počítat auta k rozvozu.

Starosta nabídl užší spolupráci a Marian přijal. Čert prohlásil, že tentokrát zase Návrat půjde.

„Musím nahnat na Šed'u zase nějaké body,“ zdůvodnil svoji účast.

„To ti nebude nic platný,“ prohlašuju, protože moje účast je jistá a bodový náskok velký.

„Tak kam se jde?“ loudí Čert na Marianovi informace. „Já to musím vědět, jinak mě doma nepustěj.“

Marian se vyprovokovat nedal. Zamyslel se a pak povídá Starostovi:

„A já mám zpestření. To tady ještě nebylo.“

„Jen žádný přepady,“ obávám se důsledků spolupráce Mariana se Starostou.

Týden nato se v klubovně objevila informace o akci Návrat. Sraz v 18 hodin, s sebou 20 Kč na benzín a 20 Kč pro případ ztroskotání. Počet účastníků je předem omezen na 20.

Začátek října je abnormálně studený. V noci mrzne, na horách napadl první sníh. Nikomu nevádí, že se akce Návrat ještě nekoná. Zá-

jemci se podepisují na listinu a přemlouvají ty, kteří se ještě nepodepsali.

Scházíme se v sobotu 15. října v 18 hodin u klubovny. Mrazy už si ce pominuly, ale zase jsou pořádné mlhy. I tento večer mlha opět sedá k zemi a houstne.

Marian si s organizací očividně neláme hlavu. Deníky sabotuje, takže informace z průběhu akce budou opět jen částečné. Na pánaboha si letos nehraje a otevřeně vyzývá účastníky, aby utvořili dvojice. To mu ovšem nebrání, aby nesebral omylem Kest'ovi Jarušku, když nerozhodným Hopovi a Amíkovi přiděloval děvčata.

„Kest'ó, ty se ani neozveš?“ diví se Čert, který u toho byl také.

Kest'u Marianova nečekaná akce překvapila natolik, že se nezmohl na odpor. Marian ale Čerta slyšel a opravil se.

Blíží se 19. hodina. Marian posílá výsadky do terénu, ale chybí mu ještě jeden řidič, Máček.

„A tohle naložíme kam?“ ptá se Slon a vytahuje z chodby svoje kolo.

„A já poběžím za tebou, ne?“ děsí se Kát'a.

„Vezmu tě na rám,“ slibuje Slon.

„No dobrá, zkusil jsem to,“ rezignuje po chvíli a vrací kolo zpět do chodby.

Dvě auta už odjíždějí. Máček stále nikde, Marian zuří. Na kole přijíždí Helča, která v 18 hodin teprve končila službu v nemocnici. Marian posílá Toma na kole za Máčkem, jestli nezapomněl. Tom odjel a zanedlouho Máček dorazil.

„Dobrý večer, pane velkomožný,“ vítá ho Marian.

„No co je, dohodli jsme se na sedmou a je 7.05, to je akorát, ne?“ brání se Máček.

„To je dobrý, teď se nám zase ztratil Tom,“ komentuju situaci.

Tom se ale za chvíli objevil se zprávou, že Máček už je pryč na cestě. Zbývá dvě auta se tedy vydávají na cestu.

19.30 - Ještěrka a Hop jsou vysazeni v Labských Chrčicích. Další trapný nedostatek v Marianově organizaci. Řidič se vrací do Kolína,

takže oba nešťastníci s sebou musí táhnout i spacáky. Zatím si čtou zprávu.

KUDY? KAM? NO TUDY →

V lese borovém stojí stavení zděné, na pozemku asfaltovém, řádně oploceném, kde val pískový plný jest kovu těžkého olovo zvaného. Místo to se nalézá mezi obcemi Býchory, Jelen, Konárovice.

Po zorientování vyrážejí na Týnec nad Labem.

19.30 - Ve stejnou dobu vysadil Koza Šárku a Čerta přímo uprostřed rozlitého mléka. Mlha je skutečně neproniknutelná. Vyrážejí za autem a za chvíli jsou v Libici nad Cidlinou. Čert je spokojen, protože ví, kudy jít.

Koza už tak spokojen není, protože neví, kam má přesně jet. V husté mlze se musel otočit a trefil se přímo do hluboké škarpy. Jaruška a Kest'a sundávají šátky a evakuují z auta. Škarpa je hluboká asi 2 m, ale už tu stál nákladřák, který byl ochotný je vytáhnout. Podařilo se na druhý pokus.

- Starosta vysazuje Kubu, Lucii a Blond'áka asi 1 km od Končic.

- Buggy a Míla jsou vysazeni u Hlavečnicku a vydávají se do Krakovan.

19.40 - Starosta vysazuje Kát'u a Slona asi 2 km od Končic. Vyrážejí za ním, ale po 200 metrech si to rozmysleli a otočili se na druhou stranu.

19.50 - Máček vysadil Šárku a Dášu asi 400 m od vesnice. Děvčata zjišťují, že si zapomněla baterku a prosí Máčka, aby jim posvítil na zprávu. Ten zpočátku odmítá, po dlouhém přemlouvání se nechal obměkčit a na chvíli posvítil.

Šárka a Dáša se pak vydávají nejdříve k železničnímu přejezdu, kde však nic nenašly, a tak se vracejí zpátky a za chvíli vcházejí do Žehuně.

19.51 - Za městem je velká mlha, Marian musí jet pomalu. Z kazety zní písničky Petra Skoumala, nálada je dobrá. Mlha je ale tak velká,

že Marian bloudí. Každou chvíli zastavuje a dívá se na mapu.

„Nechčeš poradit?“ nabízím se, i když mám zavázané oči.

Marian odmítá. Svoji soukromou akci Návrat si jede sám. Zjišťuje, že odbočil brzo a vrací se na hlavní silnici.

„A teď jedeme na Chlumec, vid’?“ ozvala se Helča.

„Ty jsi potvora,“ neodpustil si Marian. „Tak dobře, no.“

Následuje výsadek. Tom a Smahňák vystupují. Nás veze Marian ještě kus dál.

Zjišťují, že jsou na odbočce do Rasoch.

19.58 - Vysazení jsou Lenka a Amík.

20.00 - Koza vysadil Jarušku a Kest’u v Oškobrhu. Vyzazili na cestu, ale po chvíli po prostudování autobusové zastávky zjistili, že jdou na druhou stranu.

- Ještěrka a Hop jsou v Týnci nad Labem a pokračují dále směrem na Kolín.

- V libickém kulturáku se odbývají taneční. Šárka a Čert procházejí okolo několika dívek a připadají si jak při návštěvě drogerie.

20.02 - Lucie, Blond’ák a Kuba jsou v Končicích na autobusové zastávce a hledají směr, kterým se dát. Náhle zaslechli dva hlasy. Rychle se pokoušejí schovat, ovšem neúspěšně. Není divu, heslo pod svícem je největší tma pro lampu neplatí a do betonu se nezařabete. Navíc Lucie měla bílé ponožky, takže pro Kát’u a Slona nebyl problém Lucii, Blond’áka a Kubu objevit.

Trojice vyklízí prostor a Kát’a a Slon na autobusové zastávce zjišťují, že zde jezdí tři linky. Teď ještě vybrat tu pravou. Slon podle jízdních řádů a ukazatelů směru počítá a kombinuje nejkratší cestu. Vyšly mu Dománovice. Zatím Lucie, Blond’ák a Kuba jdou do Radovesnic II.

20.07 - „No tak uteč,“ přemlouvá Marian zmateného zajíce, který sedí na silnici.

Zajíc poslechl a utíká, ale dál po silnici. Marian s autem za ním.

„Ne že za ním pojeděš až na pole,“ říkám.

Zajíc se ještě chvíli nechal honit, pak utekl do pole. Marian

naštěstí zůstal s autem na silnici a zanedlouho nás vysadil.

Byli jsme vysazeni v obci Rozehnalý, která administrativně patří pod Žiželice. To jsme vyčetli z jízdního řádu autobusu.

„Tak vás tady vítáme, už v tom zase lítáme,“ zarecitovali jsme si na uvítanou známé veršiky a vyrazili jsme za Marianem.

20.15 - Ještěrka a Hop za Týncem potkávají nečekaně Kocoura a další dva.

„Tak kam jdete?“ vyzvídá Kocour.

„No, my ani nevíme,“ odpovídají víceméně popravdě Ještěrka a Hop.

Netušili, že Kocour ví všechno a že dokonce v cílovém prostoru dopoledne řezal dříví.

- Šárka a Dáša našly autobusovou zastávku a v ní mapu. Jenže okresu Nymburk, takže jim moc platná nebyla. I tak ale vědí kudy dál a pokračují do Polních Chrčic. Vytahují svoji kamarádku „skleněnku“, která je chrání před všemi nástrahami této noci.

20.26 - Šárka a Čert vcházejí do Velkého Oseka, když před malou chvílí vstoupili na kolínský okres. Soutěž kdo dřív vyhrála Šárka, o prsa. Ve Velkém Oseku nepotkali téměř ani živáčka, natož mrtváčka. Nicméně při pohledu na hučící hospodu na Šanghaji Čertovo srdce zatesknulo. Šárčino ovšem nikoliv.

- Tom a Smahňák jsou v Uhlířské Lhotě. V hospodě je rušno, ale oni pokračují do Krakovan.

20.30 - Jaruška a Kest'a došli do nějaké vesnice. Ještě ani nevěděli, kde jsou a už na ně nějaká paní, která se s někým bavila před barákem, vybafla, že v Opolánkách. Pokračují dále do Sán.

20.32 - Dorazili jsme do Radovesnic II. Poměrně velká vesnice, ve které očekáváme odbočku vpravo. Náš směr totiž vede na Týnec nad Labem, a to se nám zdá příliš stranou. Na křižovatce, kde hlavní silnice odbočuje vlevo, je zde i směrovka, zkusíme silnici vpravo. Po deseti minutách chůze nás zastavuje zákaz vjezdu a plot se zamčenými vraty. Vracíme se tedy zpět a pokračujeme na Týnec.

20.40 - Ještěrka a Hop procházejí Lžovicemi.

21.00 - Lucie, Blondák a Kuba dorazili do Radovesnic II. Tento směr

se jim však nelíbí, a proto se rozhodují pro směr Dománovice. Trochu si tedy zašli.

21.18 - Káťa a Slon jsou v Dománovicích a pokračují do Ohař.

- Tom a Smahňák v Krakovanech odbočují do Bělušic. Je stále hustá mlha, a tak netuší, že jsou sledováni. Za nimi jdou Buggy a Míla, kteří sice nevědí, kdo před nimi jde, ale odhadují, že jde správně.

21.20 - Jsme v Lipci a nikde žádná odbočka. Silnice nás stále vede do Týnce.

„Mlha přede mnou, mlha za mnou, mlha vedle mě, mlha ve mě,“ charakterizuje Helča situaci, ale tak zlé to zatím není. Do Jeleny určitě dojdeme, a pak se uvidí.

- Šárka a Čert jsou ve Volárně. Je stále mlha jak v pŕlce řijna a oni pokračují do Ovčár.

- Jaruška a Kešťa jsou na silnici z Městce Králové do Kolína. Padá mlha, je vlhko, a tak když jim jeden pán nabídl svezení, nepohrdli.

21.35 - Ještěrka a Hop jsou v Konárovicích.

21.48 - Jsme v Krakovanech. Konečně nacházíme odbočku vpravo na Bělušice. Na rohu křižovatky stojí hospoda a zní se valí pořádný rachot. Je zde diskotéka.

„Kdybychom tam šli, hned bychom byli středem pozornosti,“ odhaduje Helča.

Technopop nemusím a už vůbec ne v podání tolika decibelů. Helčinu oblíbenou písničku Crazy od Aerosmith tu nehrají, a tak jdeme dál. Nedaleká autobusová zastávka nám potvrzuje správný směr. 3 km od Bělušic se nachází Jelen.

22.00 - Káťa a Slon se v Ohařích vyhýbají dvěma ožralům a jdou do Němčic.

22.05 - Šárka a Čert minuli přistanuvšího Iljušina a vstoupili do Ovčár. Přijíždí auto a zastavuje opodál.

„Děkujeme,“ ozval se známý hlas a z auta vystupují Jaruška a Kešťa.

Šárka a Čert přidávají do kroku a jdou do Býchor, zatímco Ja-

ruška a Kest'a uvažují, co dál. Jaruška se usnesla, že jí bolí nohy a že se jí chce spát, ale doma, a tak místo hledání pochybného cíle jdou do Kolína.

22.10 - Ještěrka a Hop jsou v Jelenu. Mají problémy s určením polohy cíle. Že jde o střelnici, to pochopili, ale netuší, kde ji mají hledat. Jdou dál po asfaltové cestě.

- Stejně jsou na tom Tom a Smahňák, kteří se zanedlouho rozmýšlejí na stejném místě. Zvolili směr Býchory s tím, že někde odbočí. Buggy a Míla jdou stejným směrem.

22.20 - Hospoda v Němčicích má zavírací dobu, opilců přibývá. Mezi nimi kličkují Kát'a a Slon. Po krátkém zaváhání nalézají správný směr do Býchor.

22.30 - Šárka a Čert jsou v Býchorech, kde potkávají Šárku a Dášu. Nastává nejnáročnější část celé operace. Najít střelnici.

To už Šárku a Dášu kamarádka „skleněnka“ opustila (všechno má svůj konec, případně dno). Odbočily na Mlýnek a bloudí lesem po cestách.

22.37 - Jsme v Bělušicích, právě přijíždí autobus z Kolína a z něj se valí spousta slušně oděných lidí. Asi jedou z tanečních. My však jdeme dál do Jelena.

22.51 - Kát'a a Slon jsou v Býchorech. Na návsi potkávají Toma a Smahňu, kteří přicházejí z druhé strany. Jejich nerozhodnost odbočit je dovedla až sem.

Slon na střelnici trefí jen od vysílače, ale kde je vysílač? Jdou tedy dál na Jelen. Zkoušejí odbočku do lesa. Po chvíli bloudění se opět ocitají na silnici. Zkoušejí další velkou odbočku. Jako Old Shatterhand stopují motorové oře. Stopy by nepřehlédli ani nezkušený greenhorn, natož oni.

Zatím Tom a Smahňák si ujasňují situaci a vyrážejí za Kát'ou a Slonem.

23.10 - Ještěrka a Hop jsou v osadě Včelín, ale nic kloudného nenačázejí. Nálada klesá, hovor vážne. Pak se rozhodli a zahruli do lesa na úzkou pěšinku. Už o nic nešlo. Dobrá nálada je zpátky. Chvilí chodí po lese, pak se rozhodli, že to nemá cenu a vybalili spacáky.

- Šárka a Dáša spatřily v lese jakýsi svit a vydávají se za ním. Dostaly se na vykácenou paseku a jsou zmateny. O dalším směru cesty si házejí korunou.

- Lucie, Blondák a Kuba se teprve v Býchorech zamysleli nad tím, kam vlastně mají jít. Jdou na Jelen a cestou hledají nějakou vhodnou odbočku, ale neúspěšně.

23.15 - Šárka a Čert jsou v Jelenu. Na rozcestníku jsou směry Konárovice, Včelín, Týnec nad Labem, ale žádný se jim nezdá. Při cestě kolem ústavu se proti nim ozývá velký rámus. Schovávají se do křoví a čekají, co bude. Okolo procházejí Míla, Buggy, Tom a Smahňák. Když jejich hlasy utichly v dáli, vydávají se Šárka a Čert na další cestu. Za ústavem odbočují do lesa na celkem slušnou cestu. V dáli jsou vidět světla, ale k jejich zklamání je to nějaký statek. Obcházejí jej a za chvíli jsou opět na silnici do Jelena. Cestou míjejí nějakou cestu do lesa.

„Nebude to ta správná cesta?“ navrhuje Šárka.

„Asi ne,“ nesouhlasí Čert a vracejí se do Jelena.

23.20 - Jsme v Jelenu. Pozorně čteme Marianovu zprávu, ale moc moudří z toho nejsme. Když asphalt, tak asphalt. Vyrážíme po asfaltové cestě k hájovně Včelín.

23.25 - Šárka a Čert jsou opět v Jelenu a Čert kouká jak puk. Zkoušejí tedy cestu, kterou navrhla Šárka. Jsou na ní stopy od osobních automobilů. Za zády se jim objevila baterka. Jsou to Kát'a a Slon. Šárka a Čert mizí v lese a nechávají je přejít. Pak jdou za nimi.

23.30 - Jaruška a Keš'a zakončují akci v Kolíně.

- Do Jelena došli také Lucie, Blondák a Kuba. Vnořili se do lesního porostu a po lesní cestě pokračují k cíli.

23.40 - Kát'a a Slon jsou v cíli jako první dvojice. K navedení na cíl jim mimo jiné posloužila i střelba, která se od střelnice ozvala. Slon oslavuje vítězství šampusem. Za chvíli se ukáže, že předčasně.

23.41 - Šárka a Čert dorazili také do cíle.

23.46 - Šárce a Dáše štěstí přálo. Koruna ukázala správný směr a už jsou v cíli.

„Já jsem šel s matkou, to byste nám měli ubrat aspoň 30 mi-

nut,“ žádá Slon výhodu pro sebe a Káťu, když zjistil, že už nejsou nejrychlejší.

23.58 - Do cíle přicházejí Lucie, Blondřák a Kuba.

0.00 - Pročesáváme osadu Včelín, byli jsme i u hájovny, ale nic, co by se hodilo popisu (kromě toho tu nejsou žádná známá auta). Mlha je tak hustá, že ze stromů prší.

Nevíme co dál, není nám moc do řeči. Helču bolí kyčle a každou chvíli si rovná záda. Má toho za dnešek dost z práce a teď ještě tohle. Nadáváme na Mariana. Hledání cíle podle jeho popisu je srovnatelné s hledáním perníkové chaloupky. Chybí zde jakýkoli náznak směru. Borový les je tu všude a prostor mezi Býchory, Jelemem a Konárovicemi je dost velký, aby se do něj vešlo ne jedno, ale hned dvacet takových stavení.

Helča mě popichuje, že se neumím rozhodnout. Na její kolébaivé chůzi však vidím, že by potřebovala odpočinek. Po dohodě se vracíme zpět k Jelenu a kontrolujeme okolní cesty, jestli nejsou vhodné k odbočení.

- Netušíme, že nedaleko od nás se v lese rozhořívá ohniček a Ještěrka si na něm zrovna pálí vlasy. Pak zalezli do spacáků a spali. Dobrou noc.

0.04 - V cíli jsou Tom a Smahňák.

0.05 - Do cíle došli Buggy a Míla.

0.40 - Jsme na křižovatce asfaltové cesty s širokou lesní cestou na kraji vysokého borového lesa napůl cesty mezi Včelínem a Jelemem. Vzdáváme to a otvíráme obálku s plánkem. Vydáváme se podle odhadu do lesa po lesní cestě.

1.08 - V mlze před námi se objevuje světlo. Že by? V husté mlze se dostáváme až ke stavení, u kterého stojí známá auta. Jsme v cíli.

1.40 - Lenka a Amík jsou v cíli.

Nikdo si nevšiml, že Buggy šel ven. Všichni si ale všimli, když se vpotácel dovnitř, držel se za čelo a naříkal:

„Ty vogo, tam byla tyč!“

Ostatní se mu smáli a Čert mu nabídl lžiči na zamáčknutí boule,

která se Buggymu klubala uprostřed čela.

Nikdo další už se nedostavil, a tak se pomalu rozcházeli do spacáků. Smahňák si ustlal venku přede dveřmi, přes upozornování ostatních, že je tam mokro. Když šli spát Čert a Šárka jako poslední, Šárka ještě Smahňáka upozorňovala, že musí zamknout dveře, jestli nechce jít dovnitř. Smahňák odmítl a pak toho asi litoval. Měl ale smůlu, bylo zamčeno.

Ráno došlo ke slíbenému zpestření. Marian se vytasil s malorážným revolverem a Starosta se služební devítkou a všichni si mohli zastřílet. Střílely se 3 náštělné a 5 ostrých ran. Za povšimnutí stojí následující výkony ve střelbě z malorážky: Šárka Čertova 28, Kát'a a Dáša 26, Šárka 20. Ve střelbě z devítky: Tom 38, Starosta 37, Buggy 31, Čert 23.

Doposud se akce Návrat zúčastnilo 96 lidí. Padne stovka v příštím jubilejním 10. ročníku?

SLAVNÉ VÝROKY

Křečci hrají peška.

Ještěrka: Dejte si ruce do dlaní.

Cipísek: Ruce do dlaní? Snad oči do dlaní, ne?

Myška Starostovi: Jé Lád'ó, tebe ráda vidím, pojd' ven!

Křečci hrají schovávanou ve tmě. Martina našla Elišku.

Martina: Ty jsi Martin! Víš to?!

Lucie: Ulomila jsem si nehet! Jinak mám všechno dlouhý ...

Martina vzpomíná na přísloví:

Lže, jako když krade.

Šárka se pere s Heroušem.

Petr: To je řeckořímský zápas.

Radek: Fandím Řecku.

Martina vespod valné hromady:

Pomóc! Oni mě trýzněj!

Lucie: Netopýr je savec i pták, protože má křídla, a navíc je to myš.

Blond'ák nad jízdním řádem:

Tuhle knihu máme doma.

Herouš: Tam byly trnky. Žral jsem je, až se mi huba otvírala.

Slon se ptá Blond'áka na sumečka amerického:

Jmenuje se jako malej sumec.

Blond'ák: Sumátko.

Historická tabulka

1. (1.)	Šed'a	60	(43.)	Gogo	7
2. (2.)	Čert	45	(43.)	Radek	7
3. (4.)	Šárka M.	38	(43.)	Dibi	7
4. (11.)	Šárka H.	33	(43.)	Martina K.	7
5. (12.)	Slon	31	(43.)	Fanas	7
6. (3.)	Starosta	30	(43.)	Honza	7
7. (5.)	Vojín	30	(-)	Smahňák	7
8. (9.)	Míla	29	56. (50.)	Baterka	7
9. (6.)	Bobr	28	57. (53.)	Martina (Stopaři)	6
10. (7.)	Čmelák	28	(-)	Lucie J.	6
11. (8.)	Dodo	26	(-)	Blondák	6
12. (10.)	Kosa	24	60. (55.)	Pizi	6
13. (18.)	Kát'a	21	61. (56.)	Blond'a	6
14. (13.)	Pitras	18	(56.)	Kadajča	6
15. (14.)	Míša	17	63. (58.)	Bublina	5
16. (19.)	Buggy	17	(58.)	Lenka (Stopaři)	5
17. (66.)	Dáša	14	65. (60.)	Hany	5
18. (15.)	Ala V.	14	66. (61.)	Zába	4
(37.)	Kuba D.	14	(61.)	Jitka	4
20. (16.)	Mech	13	(61.)	Samec	4
21. (17.)	Koko	12	(-)	Lenka P.	4
22. (20.)	Káče	12	70. (64.)	Ještěr	4
23. (21.)	Želva	11	71. (66.)	Alena	4
(21.)	Špek	11	72. (68.)	Lenka Š.	3
25. (63.)	Tom	11	73. (69.)	Věra	3
26. (23.)	Jana G.	11	74. (70.)	Herouš	3
27. (24.)	Návro	10	75. (71.)	Lucka	3
(24.)	Kocour	10	(71.)	Petr	3
(24.)	Pavel	10	77. (73.)	Mirka	3
30. (27.)	Pípi	10	78. (74.)	Martina	3
31. (35.)	Jaruška	10	(74.)	Jarda	3
32. (53.)	Amík	10	80. (76.)	Myška	3
33. (28.)	Jarda K.	9	(76.)	Máček	3
(28.)	Kuba U.	9	82. (78.)	Cvrček (Stopaři)	3
(28.)	Hardy	9	83. (79.)	Krteček	3
(28.)	Pedro	9	(79.)	Marian	3
(28.)	Navys	9	85. (81.)	Jerry	3
(28.)	Soptík	9	(81.)	Robert	3
39. (34.)	Lenka V.	9	87. (83.)	Terezka	3
40. (41.)	Kest'a	9	88. (84.)	Koza	2
41. (42.)	Ještěrka	9	(84.)	Andrea	2
42. (36.)	Haňára	9	90. (86.)	Luboš	1
43. (37.)	Kopyto	8	(86.)	Ivana	1
(37.)	Jirka	8	(86.)	Skyslo	1
45. (40.)	Mary	8	(86.)	Kuře	1
46. (50.)	Helča	8	(86.)	Vilík	1
47. (52.)	Hop	8	(86.)	David	1
48. (43.)	Cvrček (Žlutý Kvítek)	7	(86.)	Jana	1

Pozn.: Při rovnosti bodů rozhoduje nejvyšší dosažené umístění.

RODINNÁ VÝPRAVA DO SKAL

reportáž z třídenní výpravy do Teplicko-
adršpašských skal

